

Վահան Տերյան

Հոգնածություն

Ես մի ճամփորդ եմ մթնում մոլորված,
Ու հոգնած սիրտըս դարձել է խոնարհ.
Չեմ ուզում կանչել ցնորքըս մեռած,
Երագել գալիք օրերի համար:

Ես չար հոսանքով մղված եմ հեռուն,
Եվ անվերադարձ փակված է ուղին.
Մի որք մանուկ է հոգիս մոլորուն,
Մատնված մութին և մատախտուղին:

Մի անմայր մանուկ, հեկեկանքներից
Հոգնած ու բեկված ննջել է ուզում.
Մի՛ վրդովեք դուք, մի՛ տանջեք նորից,
Մի՛ տանջեք նորից հանգչել է ուզում...
